

POSTANOWIENIE

9 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

na posiedzeniu niejawnym 9 stycznia 2026 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa H.M.

przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.

o zapłatę i ustalenie,

na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 27 maja 2025 r., I ACa 749/23,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

2. zasądza od Banku spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz H.M. kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanemu niniejszego postanowienia do dnia zapłaty.

(R.N.)

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 27 maja 2025 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie, w sprawie z powództwa H.M. przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W. o zapłatę i ustalenie, zmienił na skutek apelacji pozwanego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 23 stycznia 2023 r. w ten sposób, że oddalił odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 6 982,68 zł od 17 grudnia 2019 r. do 2 czerwca 2020 r. (pkt I), oddalił apelację w

pozostałym zakresie (pkt II) oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt III).

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodła strona pozwana, wskazując na naruszenie art. 405 k.c. w zw. z art. 410 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 411 pkt 2 i 4 k.c. w zw. z art. 6 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich.

3. W odpowiedzi na skargę powód wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o oddalenie skargi kasacyjnej, w każdym przypadku o zasądzenie od strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego.

4. W piśmie procesowym, datowanym na 12 grudnia 2025 r., skarżąca oświadczyła, że cofa skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 27 maja 2025 r., wniosła o umorzenie postępowania oraz o wzajemne zniesienie kosztów procesu pomiędzy stronami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

5. Cofnięcie skargi kasacyjnej nie podlega kontroli Sądu Najwyższego. Powoduje, że postępowanie kasacyjne podlega umorzeniu na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. (postanowienia SN: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40; z 16 listopada 2000 r., I CKN 1512/99; z 17 października 2008 r., I CSK 552/07; z 16 grudnia 2010 r., I CSK 102/10; z 10 maja 2019 r., I CSK 624/18, z 3 października 2023 r., II CSKP 1721/22 i z 5 września 2024 r., I CSK 633/24).

6. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c. oraz w zw. z § 2 pkt 7, § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów. Sąd Najwyższy nie przychylił się bowiem do zawartego w piśmie z 12 grudnia 2025 r. wniosku o wzajemne zniesienie kosztów procesu pomiędzy stronami. Skarżąca podała, że „w porozumieniu kompensacyjnym strony uregulowały te kwestie”. Nie przedłożyła jednak tego porozumienia, nie można więc stwierdzić czego ono dotyczyło, czy i w jakim zakresie obejmowało zwrot kosztów zastępstwa procesowego powoda. Równocześnie strona powodowa nie

poinformowała Sądu Najwyższego o zmianie wyrażonego w odpowiedzi na skargę kasacyjną stanowiska co do żądania zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego.

Joanna Misztal-Konecka

(R.N.)

[SOP]